

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ◼ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ◼ ראייה-proof
מקרא-key:	

מעילה-קדשי מזבח		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
דם השרץ והבשר - מצטרפין זה עם זה.												◼	יז.
כל שטומאתו ושיעורו שוין - מצטרפין, טומאתו ולא שיעורו, שיעורו ולא טומאתו, לא טומאתו ולא שיעורו - אין מצטרפין.	כלל אמר רבי יהושע:											◼	יז.
ועודה בו	רב חנין אמר רב:											◼	יז.
(ויקרא י"א) הטמאין - מלמד שהן מצטרפין, ואפילו שרץ ושרץ, שרץ ודם, בין משם אחד בין משני שמות	מותיב רבי יוסי:											◼	יז.
לא קשיא, כאן - בכלול, כאן במקצתו, ומנא תימרא	רב יוסף:											!	יז.
נשפך על הרצפה והיה מקומה קטפרס, איהל על מקצתו - טהור, איהל על כולו - טמא.	מדתניא:											!	יז.
מאי מקצתו?												^	יז.
אילימא מקצת דם												!	יז.
רביעית דם שהגיס בה - טהורה	והא אמר רבי חנינא אמר רבי:											!	יז.
אלא לאו שמע מינה, כאן - בכלול, כאן - במקצתו, ש"מ.												!	יז.
מנין לדם שרצים שהוא טמא?	שאל רבי מתיא בן חרש את רבי שמעון בן יוחאי בעיר רומי:											^	יז.
דאמר קרא (ויקרא י"א) וזה לכם הטמא.	א"ל: [רבי שמעון בן יוחאי]											!	יז.
הכים ליה בן יוחאי?	אמרו לו תלמידיו:											!	יז.
אמר להם: תלמוד ערוך בפיו של רבי אלעזר בר רבי יוסי.	אמר להם: [רבי שמעון בן יוחאי]											!	יז.
שפעם אחת גזרה המלכות גזרה שלא ישמרו את השבת, ושלא ימולו את בניהם, ושיבעלו את נדות.												o	יז.
הלך רבי ראובן בן איסורובלי וסיפר קומי, והלך וישב עמהם												o	יז.
אמר להם: מי שיש לו אויב יעני או יעשיר?	[רבי ראובן בן איסורובלי]											o	יז.
אמרו לו: עני												o	יז.
אמר להם: אם כן, לא יעשו מלאכה בשבת - כדי שיענו	[רבי ראובן בן איסורובלי]											o	יז.
אמרו: טבית												o	יז.
אמר, ליבטל, ובטלוה.												o	יז.
חזר ואמר להם: מי שיש לו אויב יכחיש או יבריא?	[רבי ראובן בן איסורובלי]											o	יז.
אמרו לו: יכחיש												o	יז.
אמר להם: אם כן, ימולו בניהם לשמונה ימים - ויכחישו	[רבי ראובן בן איסורובלי]											o	יז.
אמרו: טבית אמר, ובטלוה.												o	יז.
חזר ואמר להם: מי שיש לו אויב ירבה או יתמעט?	[רבי ראובן בן איסורובלי]											o	יז.
אמרו לו: יתמעט												o	יז.
אם כן - לא יבעלו נדות	[רבי ראובן בן איסורובלי]											o	יז.
אמרו: טבית אמר, ובטלוה.												o	יז.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

מעילה-קדשי מזבח		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
הכירו בו שהוא יהודי - החזירום.											◇	יז.
אמרו: מי ילך ויבטל הגזרות - ילך ר' שמעון בן יוחאי שהוא מלומד בנסים, ואחריו מי ילך - ר"א בר ר' יוסי.											◇	יז.
אמר להם רבי יוסי: ואילו היה אבא חלפתא קיים, יכולין אתם לומר לו תן בנך להריגה?	[רבי יוסי]										◇	יז:
אמר להם ר' שמעון: אילו היה יוחאי אבא קיים, יכולין אתם לומר לו תן בנך להריגה?	[רבי שמעון בן יוחאי]										◇	יז:
אמר להו רבי יוסי: אנה אזלין דלמא עניש ליה ר' שמעון הוא דקא מסתפינא.	[רבי יוסי]										◇	יז:
קביל עליה דלא ליענשיה, אפילו הכי ענשיה.	[רבי שמעון בן יוחאי]										◇	יז:
מנין לדם השרץ שהוא טמא?	כשהיו מהלכין בדרך נשאלה שאלה זו בפניהם:										◇	יז:
(ויקרא י"א) וזה לכם הטמא.	עקם פיו ר' אלעזר בר רבי יוסי ואמר:										◇	יז:
אמר ליה ר' שמעון: מעקימת שפתיך אתה ניכר שתלמיד חכם אתה, אל יחזור הבן בשלום אצל אבין יצא לקראתו בן תמליון אמר להם: רצונכם אבוא עמכם?	[רבי שמעון בן יוחאי]										◇	יז:
בכה ר' שמעון ואמר: מה שפחה של בית אבא - נודמן לה מלאך שלש פעמים ואני לא פעם אחת יבא הנס מכל מקום.	[רבי שמעון בן יוחאי]										◇	יז:
קדים הוא. על בברתיה דקיסר, כי מטא התם, אמר: בן תמליון צא בן תמליון צא וכיון דקרו ליה - נפק אזל.											◇	יז:
אמר להון: שאילו כל מה דאית לכון למישאל ועיילינהו לגנויה, לשקול כל דבעו.											◇	יז:
אשכחו ההוא איגרא, שקלוה וקרעוה											◇	יז:
והיינו דאמר רבי אלעזר בר רבי יוסי: אני ראיתיה בעיר רומייהו עליה כמה טיפי דמים.	[רבי אלעזר בר רבי יוסי]										◇	יז:
הפיגול והגותר - אין מצטרפין, מפני שהן שני שמות.											■	יז:
השרץ והנבלה, וכן הנבלה ובשר המת - אין מצטרפין זה עם זה לטמא, אפילו - בקל שבשניהן.											■	יז:
לא שנו - אלא לטומאת הידים דמדרבנן היא, אבל לענין אכילה - מצטרפין	רב יהודה אמר שמואל:										■	יז:
(שמות כ"ט) לא יאכל כי קדש הוא - כל שבקדש פסול, בא הכתוב ליתן לא תעשה על אכילתו.	דתניא, רבי אליעזר:										■	יז:
האוכל שנטמא באב הטומאה ושנטמא בולד הטומאה - מצטרפין זה עם זה לטמא בקל שבשניהם.											■	יז:
כל האוכלים מצטרפין זה עם זה, לפסול הגוייה - כבחצי פרס, כמזון שתי סעודות - לעירוב, וכביצה - לטמא טומאת אוכלין, וכגורגרת - להוצאת שבת, וככותבת - ביום הכפורים.											■	יז:
כל המשקין מצטרפין זו עם זו, לפסול את הגוייה - ברביעית, וכמלא לוגמא - ביום הכפורים.											■	יז:
מה טעם - שאפשר לשני שיעשה ראשון.	תניא, רבי שמעון:										■	יז:
ומי קא עביד שני ראשון? הא לא אפשר											⚡	יז:
הכי קאמר מי גרם לשני לאו ראשון?	רבא:										◇	יז:
ראשון ושני לגבי שלישי - בני חדא ביקתא אינון.	רב אשי:										◇	יז: